అద్దం అలిగితే.. విజయార్కె

పిడపర్తి వెంకటరమణశర్మగారి జ్ఞాపకార్థం కౌముది నిర్వహించిన కథల పోటీ (2021)లో బహుమతి పొందిన కథ

అరవయ్యేళ్ళుగా ఆ అద్దాన్ని బిడ్డలా చూసుకుంది.బిడ్డ లాంటి అద్దం భళ్ళుమని పగిలింది.తన చేతుల్లోనే...
ఆ తల్లి మనసు విలపించింది..అద్దం అలిగితే ...ఆమె మీద కాదు,అందుకు కారణమైన ఆమె కొడుకు మీద ...
ఆ క్షణమే అద్దాలన్నీ నిరసన ప్రకటించాయి.పర్యవసానం ...?

★★★

పొద్దున్నే బద్దకంగా కళ్ళు తెరిచిన సారథి వాష్ రూమ్ లోకి వెళ్ళాడు. ట్యాప్ తిప్పి నీళ్లు మొహం మీద చల్లుకుని అద్దంలో చూసుకున్నాడు. తన మొహం కనిపించలేదు.భయం వెన్నులో నుంచి కళ్ళలోకి వచ్చింది.కళ్ళు నులుముకుని మరీ చూసాడు.అద్దం కనిపిస్తోంది. కానీ అద్దంలో తన ప్రతిబింబం కనిపించడం లేదు. వెంటనే బెడ్ రూమ్ లోకి పరుగెత్తి . బెడ్ రూమ్ లో వున్న డ్రెస్సింగ్ మిర్రర్ దగ్గరికి వెళ్ళి అందులో చూసుకున్నాడు.నిలువెత్తు డ్రెస్సింగ్ మిర్రర్ నిక్షేపంగా కనిపిస్తోంది. అందులో తన ప్రతిబింబం కనిపించడం లేదు. టేబుల్ మీద వున్న కళ్ళజోడు పెట్టుకుని చూసాడు.కళ్ళజోడు కనిపిస్తోంది కానీ తను కనిపించడం లేదు.

తను భయపడుతున్నాడా? భ్రమ పడుతున్నాడా? తన కళ్లకు ఏదైనా సమస్య వచ్చిందా? వెంటనే భార్యను కేకేసి పిలిచాడు. కిచెన్ లో వున్న భార్య గోమతి పరుగెత్తుకొచ్చింది.

" పొద్దున్నే ప్రెషర్ కుక్కర్ విజిల్ లా ఆ అరుపులు ఏమిటి? అవతల పిల్లలకు టిఫిన్ తయారు చేయాలి.మీకు లంచ్ ప్రిపేర్ చేయాలి.మీ అమ్మ గారికి జావా ..జా...వా అంటూ సాగదీసి తయారు చేయాలి."ఆవిడేమో నాకు కళ్లు

మసకబారాయి.కళ్ళజోడు మార్చాలి.ఏ పని చేయలేకపోతున్నాను " అంటూ హాయిగా పొద్దెక్కే వరకూ పడుకుంటుంది" దీర్ఘాలు తీస్తోంది గోమతి.

" అబ్బబ్బా నీ నస ఆపుతావా? అమ్మకేమో గానీ ముందు నా కళ్ళకు ఏమైందో చూడు. అద్దంలో నా మొహం నాకు కనిపించడం లేదు " గాబరాగా అన్నాడు సారథి.

ఒక్కసారి మొగుడి వంక కోపంగా చూసింది. పొద్దున్నే తనను ఆట పట్టిస్తున్నాడేమోనని అనుమానంగా చూసింది. తర్వాత మరింత అనుమానంగా " ఏంటి కొత్తగా నాకు తెలియకుండా రాత్రుళ్లు మందు కొడుతున్నారా? అంటూ మొగుడి దగ్గరికి వచ్చింది.

" చ చ నేనేమీ తాగి వాగడం లేదు .అద్దంలో నా మొహం కనిపించడం లేదు. బాత్ రూమ్ లో చూసాను.ఇక్కడా చూశాను " చెప్పాడు సారథి

" పొద్దున్నే మీకు ఏదో అయ్యింది.రాత్రి మీ అమ్మతో తలనొప్పి. ఇప్పుడు మీతో,ఆవిడేమో నా పుట్టింటి వాళ్ల అద్దం తనే పగలగొట్టి,,పగిలిపోయిందని గోల..ఎక్కడ ఆ అద్దంతో మనం కోట్లు సంపాదిస్తామేమోనని...! అంతోటి పాత వెలిసిపోయిన అరవయ్యేళ్ళ అద్దం ఇంకెక్కడా లేనట్టు..మీరేమో మీ మొహమే కనిపించడం లేదని నస..మీ కేమైంది.." అంటూ మొగుడిని బరబరా అద్దం ముందుకు తీసుకువచ్చి " బాగా కళ్లింత చేసుకుని చూడండి..దిష్టిబొమ్మ లా కనిపిస్తారు " అంటూ మొగుడిని అద్దం ముందు నిలబెట్టి స్థాణువైనది. ఆమె నోట మాట రావడం లేదు.

అద్దంలో మొగుడు కనిపించడం లేదు.మొగుడే కాదు తనూ కనిపించడం లేదు. తమ వెనుక వున్న వస్తువులు నిక్షేపంగా కనిపిస్తున్నాయి

ఒక్కసారిగా వెనక్కి విరుచుకు పడబోయి తమాయించుకుని కళ్లు నులుముకుని మరీ చూసింది.

తనూ తన భర్త కనిపించడం లేదు.

" నిజమేనండీ మనిద్దరం అద్దంలో కనిపించడం లేదు" నూతిలో నుంచి వచ్చినట్టు మాట నీరసంగా భయంగా బయటకు వచ్చింది.

" నేనూ ఇందాకటి నుంచి అదే చెబుతున్నాను " సారథి అన్నాడు.

" అదేమిటి అద్దంలో మనం కనిపించకపోవడం ఏమిటి? మిగతా వస్తువులు నిక్షేపంగా కనిపించడం ఏమిటి? అంతా మాయగా వింతగా వుంది " అంది గోమతి బెదిరిపోతూ.

ఈలోగా హాల్లో నుంచి వాళ్ళ పిల్లల అరుపులు వినపడ్డాయి.

" మమ్మీ నా షూ " బంటీ అరుపు

" నా టై ?" స్వీటీ గోల

" అబ్బబ్బ పొద్దున్నే కిష్కిందకాండ " విసుక్కున్న గోమతికి ఒక ఆలోచన వచ్చింది.

" ఏమండీ మన బంటీ స్వీటీని పిలుద్దాం..వాళ్ళు కూడా కనిపిస్తున్నారో లేదో చూద్దాం" అంది

సారథికి ఆ ఐడియా నచ్చింది. వెంటనే పిల్లలను కేకేసి పిలిచాడు.

" మాకు స్కూల్ టైం అవుతుంది డాడీ " అంటూనే తల్లిదండ్రుల గదిలోకి వచ్చారు.

" బంటీ స్వీటీ ... ఓ సారి ఇలా అద్దం ముందు నిలుచోండి" గుండె చిక్కబట్టుకుని అంది గోమతి.

"" ఇప్పుడు ఎందుకు మమ్మీ ?" అంటూనే వెళ్లి అద్దం ముందు నిలబడ్డారు బంటీ, స్వీటీ. ఇద్దరూ కనిపిస్తున్నారు.వాళ్ళ వెనుక వున్న తామే కనిపించడం లేదు.

" బంటీ నువ్వు అద్దంలో కనిపిస్తున్నావా?" సారథి కొడుకును అడిగాడు.

" కనిపిస్తున్నాను.అక్క కూడా కనిపిస్తుంది.నువ్వూ మమ్మీ కనిపిస్తున్నారు. మమ్మీ ముక్కు మీద ఇడ్లీ పిండి కూడా కనిపిస్తుంది. నీ టీ షర్ట్ మీద టీ మరక కూడా కనిపిస్తుంది" కాస్త వివరంగా చెప్పాడు.

" నీకు ?" స్వీటీని అడిగింది గోమతి

" అబ్బా కనిపిస్తుంది మమ్మీ, అయినా ఇదేమైనా మా ప్రద్య వాళ్ళ డాడీ తెచ్చిన మ్యాజిక్ స్లేట్ లా మ్యాజిక్ మిర్రరా ?" స్వీటీ అంది.

భార్యాభర్తలు ఇద్దరూ మొహాలు చూసుకున్నారు. పిల్లలకు అప్పుడే ఏ విషయం చెప్పదలుచుకోలేదు.అతి కష్టం మీద టెన్షన్ ను దాచిపెట్టుకుని పిల్లలను స్కూల్ కు పంపి హాలులో కూచున్నారు.

ఇద్దరి మొహాల్లో ఆందోళన స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.

★★★

పిల్లలు స్కూల్ కు వెళ్ళగానే భార్యాభర్తలు ఇద్దరు మరోసారి బెడ్ రూమ్ లోకి వెళ్లి తమ ప్రతిబింబాలు చూసుకున్నారు.అద్దంలో తమ ప్రతిబింబాలు తప్ప అన్నీ కనపడుతున్నాయి.షేవింగ్ చేసుకునే చిన్న అద్దంలో చూసాడు.ఉహూ, గోమతి తన హ్యాండ్ బ్యాగ్ లో ఉన్న టచప్ అద్దంలో చూసుకుంది.తను కనబడలేదు...!!

★★★

ఓ వైపు ఆఫీస్ టైం అయిపోతుంది, సారథికి పిచ్చెక్కినట్టుగా వుంది. ఈరోజు హెడ్ ఆఫీస్ నుంచి ఇన్స్పెక్షన్ వుంది.వెళ్ళక తప్పదు. ముందు ఆఫీస్ కు వెళ్ళాలి. అనుకుంటూ అద్దం లేకుండానే తయారయ్యాడు.కానీ తనెలా వున్నాడో తనకే తెలియడం లేదు.క్రాఫ్ సరిగ్గా వచ్చిందా? లేదా? కూడా తెలియదు. డైనింగ్ టేబుల్ మీద వున్న స్టీల్ ప్లేట్ తీసుకుని అందులో చూసుకున్నాడు.భార్యను పిలిచి అడిగాడు " అంతా బాగుందా?" అని.

" మీకేం ఒక క్రాఫ్ చూసుకుంటే సరిపోతుంది.మాకు అద్దం లేకపోతే మా బ్రతుక్కి అర్థం ఉండదు.చీర కట్టుకోవాలి. బొట్టు పెట్టుకోవాలి. అద్దంతో బోల్డు పనులు, అయినా అద్దంలో మన మొహం కనిపించకపోవడం ఏమిటి?" తనలో తనే గొణుక్కుంది.

" సరే నేను ఆఫీస్ కు వెళ్తా,సాయంత్రం వచ్చాక అద్దం సంగతి చూద్దాం" అన్నాడు .

★★★

భర్త ఆఫీస్ కు వెళ్ళాక మరోసారి అద్దంలో తన మొహం కనపడుతుందేమో అని ట్రై చేసింది. కనబడటం లేదని అర్థం అయ్యింది.చీర కట్టుకోవడం నంచి బొట్టు పెట్టుకోవడం వరకూ సమస్యే అయ్యింది. బొట్టు పెట్టుకుంటే నుదురు మీద ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయింది.

ఆఫీస్ లో సారథి పరిస్థితి అలాగే వుంది.మధ్యాహ్నం లంచ్ చేసాక, ముక్కుకు అంటిన కర్రీ ని చూపించి నవ్వాడు కొలీగ్.ఎవరికీ ఈ విషయం చెప్పుకోలేదు. చెబితే తనను పిచ్చివాడిని చూసినట్టు చూస్తారు.ఆఫీస్ లో పని కూడా చేయలేకపోయాడు..ఆఫీసులో వున్న అద్దంలో కూడా చూసుకున్నాడు.ఆఫీస్ కు వస్తూ దారిలో కనిపించే ప్రతీ అద్దాల షాప్ ముందు ఆగి అందులోని అద్దాలలో తన ప్రతిబింబం చూసుకొని ,తన ప్రతిబింబం కనిపించకపోయేసరికి నిట్టూరుస్తూ ఆఫీస్ కు వచ్చాడు. తను ఆఫీస్ కు వచ్చేముందు భార్య అన్న మాటలు గురొచ్చాయి

★★★

" నాకు మీ అమ్మ మీదే డౌట్. తానే ఏదో చేసి ఉంటుంది.నిన్న తన పుట్టింటి వాళ్ళు ఇచ్చిన అద్దం తనే పగుల కొట్టుకుందిగా...ఎక్కడ మనం ఆ అద్దాన్ని తీసుకుని కోటీశ్వరులం అయిపోతామేమోనని...ఇప్పుడు మనమీద చేతబడి చేయించి ఉంటుంది.." విచక్షణ కోల్పోతూ అంది భార్య

" మాట్లాడితే అర్థం ఉండాలి. రాత్రంతా అమ్మ ఏడుస్తూ పగిలిన అద్దం ముక్కలను తీసి పారేయకుండా,అలాగే అన్నం తినకుండా ఉంది.ఎంతైనా అరవయ్యేళ్ళుగా కాపాడుకుంటూ వస్తున్న అద్దం కదా " సారథి అన్నాడు.

★★★

ఇదంతా ఎందుకు జరిగింది? అద్దం పగిలితే అనర్థం అంటారు...అదే జరిగిందా? ఇదంతా ఆ గోమతి వాళ్ళ అన్నయ్య శేఖర్ ముంబై నుంచి వచ్చాకే జరిగింది.

ముంబై నుంచి గోమతి వాళ్ళ అన్నయ్య వచ్చాడు. అతడు పురాతన వస్తువులు సేకరించి అమ్మే ఒక పెద్ద పెద్ద షాప్ లో మేనేజర్ గా పని చేస్తాడు.అతను సారథి వాళ్ళ అమ్మను పలకరిస్తూ ఆ గదిలో వున్న నిలువెత్తు అద్దాన్ని చూసాడు. దగ్గరగా వెళ్లి పరీక్షగా చూసాడు.దాదాపు అరవయ్యేళ్ళ క్రితం అద్దం.బర్మా టేకు తో ఫ్రేమ్ చేయబడి తయారుచేసిన అద్దం.ఆ అద్దం చాలా విలువైనదిగా గుర్తించాడు. ఆ అద్దం దృఢంగా ఉక్కులా వుంది.ప్రతీరోజు శుభ్రంగా తుడవడం వల్ల ఇప్పుడే మార్కెట్ లోకి వచ్చిన అద్దంలా వుంది.

అద్దం వెనుక వైపు అద్దం ఎన్నాళ్లయినా పాడవకుండా, పగలకుండా ఏదో రసాయనం ఉపయోగించినట్టు వుంది.

చాలా విలువైన అద్దం.

ఇప్పుడు అలాంటి అద్దాలు రావడం లేదు. అది బర్మాలో తయారుచేయబడిన అద్దం. చుట్టూ నగిషీలు. ఇలాంటి వాటికి ఎక్కువ డిమాండ్ ఉంటుందని అతనికి తెలుసు. పెద్దపెద్ద ధనవంతులు ఇలాంటి పురాతన అద్దాలు సేకరిస్తారు.

వెంటనే చెల్లెలిని బావను బయటకు తీసుకువచ్చి విషయం చెప్పాడు.

" ఆ అద్దాన్ని నాకు ఇస్తే ఖరీదైన అద్దాన్ని కొంత మొత్తం డబ్బును కూడా ఇప్పిస్తానని" చెప్పాడు. ఎప్పటినుంచో బెడ్ రూమ్ లో డ్రెస్సింగ్ మిర్రర్ కొనుక్కోవాలని ఉంది గోమతికి. ఇప్పుడు ఆ అవకాశం వచ్చింది.పైగా డబ్బు కూడా ఇస్తాను అంటున్నాడు.గోమతి భర్త చెవి కొరికింది. సారథి తల్లి గదిలోకి వెళ్ళాడు.

★★★

అక్కడే తల్లికి కొడుక్కి మధ్య అద్దం సాక్షిగా గొడవ జరిగింది. కోడలు ఆ గొడవను రాజేస్తోంది.

" అమ్మా నీకు రాను్రానూ చాదస్తం ఎక్కువ అవుతుంది. అరవైయ్యేళ్ల ఆ అద్దాన్ని ఏం చేసుకుంటావు ? రేపోమాపో ముక్కలవుతుంది.ఆ అద్దాన్ని మన శేఖర్ కు ఇస్తే కొత్త అద్దం దానితో పాటు డబ్బు ఇస్తాడు.కావాలంటే నీకు ఓ పెద్ద అద్దం తీసుకుంటాను " అన్నాడు.

" సారథి నా దగ్గర ఉన్న ప్రతి పైసా నీకే ఇచ్చాను. నాన్న పెన్షన్ నువ్వే తీసుకుంటున్నావ్. నాకు డబ్బు మీద వ్యామోహం లేదు.చివరికి మీ నాన్న కట్టిన తాళిబొట్టు కూడా కోడలు అడిగిందని ఇచ్చేసాను. దానిని కరిగించుకుని నెక్లెస్ చేయించుకున్నా నోరు మెదపలేదు. కానీ ఈ అద్దం నాకు తల్లి లాంటిది,బిడ్డలాంటిది.నాకు ఊహ తెలిసినప్పటి నుంచి ఈ అద్దం నాతో వుంది.మా అమ్మ అదే మీ అమ్మమ్మ చనిపోయాక మీ తాతయ్య ,మా నాన్న ఈ అద్దాన్ని నా కోసం తెచ్చాడు.నాన్న వ్యాపారం పనిమీద ఎక్కడికి వెళ్లినా ఈ అద్దంతో నా స్నేహం. నాకు ఆకలి వేసినా,బాధ అనిపించినా,అమ్మ గుర్తుకు వచ్చినా ఈ అద్దం తో చెప్పుకునేదానిని.పుట్టింటి నుంచి తెచ్చుకున్న ఖరీదైన సారె ఇదే. మీ నాన్నకు కూడా ఈ అద్దం సెంటిమెంట్ తెలుసు. అందుకే ఈ అద్దాన్ని నా గదిలో నుంచి తరలించలేదు.ఎన్ని కొత్త వస్తువులు వచ్చినా ఈ అద్దం మారలేదు.చివరికి ...చివరికి మీ నాన్న చనిపోయాక నా బాధను ఒంటరితనాన్ని పంచుకునే అద్దం. ఎన్నిసార్లు ఇళ్లు మార్చినా ప్రతీసారి ఎన్ని దెబ్బలు తగిలినా దృఢంగా వుంది. నా తోడు వుంది. డబ్బుకోసం ఈ అద్దాన్ని నా నుంచి దూరం చేయకురా.." గొంతు గాద్గదికం అవుతుండగా రెండు చేతులు జోడించి చెప్పింది తల్లి.

" మీ అమ్మ అలానే అంటుంది .ఈ అద్దాన్ని మా అన్నయ్యకు ఇచ్చేద్దాం. మహా అయితే రెండు రోజులు బాధపడుతుంది" అంది.

కోడలు అన్న ఆ మాటలు సారథి తల్లి వైదేహి చెవిన పడ్డాయి.

★★★

అర్ధరాత్రి మెలుకువ వచ్చింది భార్యాభర్తలకు . తల్లి గదిలోనుంచి భళ్ళున పగిలిన శబ్దం.వెళ్లి చూస్తే అరవయ్యేళ్ళ అద్దం పగిలి పోయింది. తల్లి చేతికి రక్తం అంటి వుంది.అద్దం ముందు కూర్చుని ఏడుస్తుంది.శేఖర్ వచ్చి చూసి " ప్చ్ ..పగిలిన

అద్దం విలువ కోల్పోయింది.మంచి ఛాన్స్ మిస్సయ్యారు.అయినా రాయితో కొట్టినా పగలని అద్దం ఇలా ఎలా పగిలింది? అతనిలో ఆశ్చర్యం. సారథి కూడా అదే షాక్ లో వున్నాడు. ఇల్లు మారినప్పుడు వ్యాన్ బోల్తా పడినా అద్దం చెక్కుచెదరలేదు. క్రికెట్ బాల్ తగిలినా అద్దానికి ఏమీ కాలేదు. అలాంటిది సున్నితమైన తల్లి చేతి దెబ్బకు అద్దం పగిలి పోవడం ఏమిటి? శేఖర్ నిరాశతో వెళ్ళిపోయాడు. గోమతి అమ్మతో గొడవపెట్టుకుంది." మేము కొత్త అద్దం కొనుక్కోవడం ఇష్టం లేక అద్దాన్ని పగులకొట్టార"ని గొడవ...తను కూడా తల్లిని నిష్ఠూరం ఆడాడు.

★★★

ఇది జరిగిన తెల్లవారి ఇలాంటి అనర్థం. అద్దంలో తమ ప్రతిబింబాలు కనిపించకపోవడం. అద్దం పగలడానికి ఈ సంఘటనకు ఏమైనా సంబంధం ఉందా? తల్లి దగ్గరే తేల్చుకోవాలని అనుకున్నాడు సారథి.గోమతితో సహా.!!

★★★

ఆ గదిలో ఆమె శోకాన్ని ఆవాహన చేసుకున్నట్టు వుంది. అలాగే నేల మీద పడుకుని వుంది.కిటికీలో నుంచి విభాకర కిరణాలు ఆమెను ఓదారుస్తున్నట్టు వున్నాయి..ఆ గదిలో నేలమీద చెల్లాచెదురైన అద్దం ముక్కలు ఆమె మనసులా పరుచుకుని వున్నాయి. ఎదురుగా గోడకు ఉన్న అద్దం శరీరం ముక్కలై వుంది.అద్దం మనసు విలవిల్లాడింది.

వైదేహికి దుఃఖం రావడం లేదు. విషాదం ఘనీభవించింది. ఎదురుగా అద్దం..గుండె పగిలిన అద్దం.అరవైయ్యేళ్ల అనుబంధాన్ని తనే దూరం చేసుకుంది. తనకు తనే శిక్ష వేసుకుంది.కాలం వెనక్కి వెళ్తే ఎన్నెన్ని జ్ఞాపకాలు.తండ్రి తనకోసం ఓడలో తెచ్చిన అద్దం. లంకంత ఇంట్లో ఒంటరిగా వున్న తనకు అమ్మ ..నేస్తం సమస్తం అద్దమే.

అద్దంలో చూసుకుని నవ్వుకుంది.ఏడ్చుకుంది.తనను తను ఓదార్చుకుంది.అమ్మను గుర్తు చేసుకుంది.

అద్దంతో ఆటలాడుకుంది.గౌను వేసుకుని చెంగుచెంగున గెంతులు వేసింది.అమ్మైనా బిడ్డయినా నేస్తమైనా అద్దమే.

ఓణీ వేసుకున్న తొలిరోజులు,

కాపురానికి వచ్చిన జ్ఞాపకాలు

తన బిడ్డను అద్దం ముందు నిల్చోబెట్టి ఆడించిన రోజులు

తన మనవలను అద్దం ముందు ఆడించిన రోజులు

చివరికి భర్త కన్నుమూస్తే అద్దం ముందు కూలబడి ఏడ్చిన రోజులు

అద్దంతో తన బాధ పంచుకున్న రోజులు...

రోజూ ఉదయమే తన చీరకొంగుతో అద్దాన్ని శుభ్రం చేసి ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు అద్దంతో మాట్లాడుకున్న రోజులు...

★★★

అలాంటి అద్దాన్ని ఇప్పుడు యాంటిక్ పీస్ పేరుతో తన నుండి వేరు చేస్తారా? అద్దం తనతోనే ఉండాలి.అద్దాన్ని గట్టిగా హత్తుకుంది.ఈ అద్దం తనతోనే ఉండాలంటే తన గుండె ముక్కలైనా సరే ,ఈ అద్దం ముక్కలు కావాలి.అప్పుడు అద్దం పగిలినా సరే తనతోనే ఉంటుంది.పగిలిన అద్దాన్ని తీసుకు వెళ్లరు. తనను ఇన్నేళ్లు అంటిపెట్టుకున్న అద్దం తనతోనే ఉంటుంది.ఆ స్వార్థమే ఆమె గుండెకోతకు కారణం అయ్యింది. ట్రంకు పెట్టెలో ఉన్న సుత్తి తీసుకువచ్చింది.కళ్ళు మూసుకుంది.పంటి బిగువున బాధను భరిస్తూ అద్దం మీద సుత్తితో దెబ్బ వేసింది.అద్దం చెక్కు చెదరలేదు.కానీ వైదేహి గుండె చెదిరింది.

" నువ్వు పగిలితే తప్ప నా దగ్గర వుండవు " ఆమె మనసులో బాధ.. సుత్తి కిందపడేసి గుండెలు బాదుకొని.అదే చేతులతో అద్దాన్ని బాదింది.ఆమె గుండె బాధకు అద్దం మనసు కన్నీటి ముక్కలైంది.అద్దం పగిలింది .ఆమె చేతులకు రక్తాన్ని మిగిల్చి.

" అయ్యో చిట్టి తల్లీ..నేనే గాయాన్ని చేసానా?" అద్దం విలపించింది.

★★★

సారథి ఇంటికి వచ్చాడు .గోమతిలో టెన్షన్ భయం కనిపిస్తున్నాయి. పిల్లలు ఆడుకోవడానికి పక్కింటికి వెళ్లారు.సారథి వస్తూనే తల్లిగదివైపు చూసాడు. భార్యను అడిగాడు" అమ్మ భోజనం చేసిందా ? అని.

' పిలిచాను రాలేదు" ముక్తసరిగా చెప్పి అంది" ముందు మన సంగతి ఆలోచించండి. మనకే ఎందుకిలా జరుగుతోంది?" బాధ భయం భార్య గొంతులో.

" దీనికి అమ్మ దగ్గరే సమాధానం దొరకాలి. బాగా ఆలోచిస్తే అద్దం పగిలినప్పటి నుంచే ఇలా జరుగుతోంది "అన్నాడు సారథి

అదీ నిజమే అనిపించింది గోమతికి " ఇప్పుడేం చేద్దాం? అడిగింది

" అమ్మ దగ్గరికి వెళ్లి ఏం జరిగిందో కనుక్కుందాం " అంటూ తల్లి గదివైపు కదిలారు.

అప్పుడే లోపలి నుంచి మాటలు. తల్లి గొంతు తో పాటు మరో గొంతు.ఆశ్చర్యంగా అలాగే తల్లి గదిముందు నిలబడిపోయారు.

★★★

వైదేహి పగిలిన అద్దం వైపు చూసింది.ఆమెకు బాధగా వుంది. ఒక అపురూపమైన వస్తువు..అరవయ్యేళ్లు తనతో వున్న వస్తువు.తనే ధ్వంసం చేసింది.

" నన్ను క్షమించు.నిన్ను నా నుంచి దూరం చేస్తుంటే తట్టుకోలేక నీ గుండెను ముక్కలు చేశాను " అద్దం ముందు నిలబడి విలపిస్తోంది.

సృష్టి వైచిత్రి లో ఒక అద్భుతం స్వరం అయ్యింది.అద్దం గొంతు విప్పింది.

" నాకు నేనుగా ముక్కలయ్యాను. నీ వేదన చూసి,నీకు దూరంగా ఉండలేక నేనే ముక్కలయ్యాను." అద్దం మాట్లాడుతోంది.

" నన్ను దూరం చేసుకోకూడదన్న నీ ప్రేమ నాకు అర్థమైంది..అందుకే నేను ముక్కలయ్యాను"

" నా మీద కోపంగా లేదా? నా తల్లిని నా బిడ్డను నేనే చంపుకున్నాను.ముక్కలు చేసుకున్నాను." అద్దాన్ని ముద్దాడుతూ అంది వైదేహి.

" నా కోపం నీ బిడ్డ మీద,నీ కోడలు మీద. అందుకే వారి మీద అలిగాను.జీవితంలో వాళ్ళు వాళ్ళ మొహాలు శరీరాలను అద్దంలో చూసుకోలేరు..ఏ అద్దం వారికి వారి ప్రతిబింబాలు చూపించదు" అద్దం చెప్పింది.

" ఈ శిక్ష ఏమిటి? తప్పు చేసింది నేను కదా?" వైదేహి అంది.

" కాదు వాళ్ళు. ఒక్కరోజు వాళ్ళ మొహం అద్దంలో చూసుకోలేకపోతున్నందుకు వాళ్ళు అంతగా బాధ పడుతున్నారు. తల్లి మనసును వారి గుండె అద్దంలో చూస్తే తెలిసేది, నీ బాధ వారికి కనిపించేది." అద్దం జీవిత సత్యం సృష్టి రహస్యం చెప్పింది.

' అలాగని నిన్ను దూరం చేసుకున్న బాధలో నుంచి తేరుకోకుండానే వారికి ఈ శిక్ష వేస్తావా?" వైదేహి అడిగింది.

" మరి నీ బాధ వాళ్లకు తెలియలిగా,నీ గుండె అద్దం పగిలి ముక్కలై,కనిపించకుండా పోయిన మాటేమిటి? అద్దం అడిగింది.

" నా బాధ చూడలేక నువ్వు ముక్కలయ్యావు కదా...మరి నా బిడ్డ బాధ నేను చూడలేక ఏం కావాలి" వైదేహి తల్లి మనసు తపన కంటతడితో అడిగింది.

ఒక్కసారిగా గది బయట ఈ మాటలు వింటున్న సారథి తననెవరో చర్నాకోల తో కొట్టినట్టు ఉలిక్కిపడ్డాడు.అమ్మ అద్దాన్ని దూరం చేసుకోవడం ఇష్టం లేక ,ముక్కలు చేసింది..

" నిన్ను నేను దూరం చేసుకున్నానని నువ్వెంత బాధ పడుతున్నావో,నా బిడ్డల మొహాలు అద్దానికి దూరంగా ఉంటే నేనూ అంతే బాధ పడుతాను.నీ బిడ్డ మనసు అర్థం చేసుకున్న నువ్వు నీ బిడ్డ మనసులో నా బిడ్డ మీద వున్న ప్రేమ అర్థం చేసుకోవా? అద్దాన్ని అడిగింది అమ్మ

★★★

తను ,గోమతి కలిసి అమ్మ ప్రేమను ముక్కలు చేసి ...

అద్దం మాటల్లో అర్థం అర్థం అయ్యింది.అమ్మ ప్రేమలో గొప్పతనం తెలిసివచ్చింది.

తలుపులు తోసుకుని వెళ్లి తల్లి పాదాల మీద పడ్డాడు. కన్నీళ్లే క్షమాపణ కోరాడు సారథి..అక్కడ అమ్మ అద్దం వైపు చూస్తూ తన పాదాల మీద పడ్డ బిడ్డను గుండెలకు హత్తుకుంది.

పగిలిన అద్దం ముక్కల్లో కంటతడి. గోమతి పశ్చాత్తాపం. . పగిలిన అద్దం ముక్కల్లో కనిపిస్తోంది.

తల్లి ఒడిలో పడుకుని క్షమించమని వేడుకుంటున్న సారథి ప్రతిబింబం కనిపిస్తోంది.

★★★

ఒక్కో అద్దం ముక్కను బర్మాటేకుతో చేసిన ఫ్రేమ్ కు అతికిస్తున్నారు సారథి గోమతి...

ముక్కలైన అద్దం అతికింది.అతికిన అద్దం ప్రేమగా వైదేహి వైపు చూసింది. ఆమె కళ్ళలో ఆనందం అద్దంలో ప్రతిబింబించింది. కొడుకు పశ్చాత్తాపంతో ముక్కలైన తల్లి మనసు తేలికైంది .

ఇప్పుడు అద్దంలో సారథి,గోమతి ప్రతిరూపాలు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి.

అద్దం అలిగితే ...

ఒక జీవిత సత్యం కనిపించింది. తన స్వరం వినిపించింది.

ఇది ఊహే కావచ్చు. ఆలోచిస్తే నిజమే కావచ్చు.

★★★

(తల్లి మనసును అద్దంలా చూసుకునే కొడుకులకు ఈ కథ అంకితం..రచయిత)

COMMENTS